

Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Φωτογραφίες: Νίκος Μαγγίνας → Οικουμενικό Πατριαρχείο

Οικουμενικός Πατριάρχης: Στο Αιγαίο Πέλαγος των μεταναστών και των προσφύγων δοκιμάζονται σήμερα οι ανθρωπιστικές αρχές του ευρωπαϊκού πολιτισμού

Εισήγηση στην Ημερίδα «Η Θάλασσα που μας ενώνει» που πραγματοποιήθηκε στο Ζωγράφειο Λύκειο Κωνσταντινούπολης

Η σημασία της ειρηνικής συνύπαρξης, της καταλλαγής και της συνεννόησης, της συνεργασίας και του αλληλοσεβασμού, η ανάπτυξη της οικολογικής συνείδησης και η προστασία του φυσικού περιβάλλοντος, καθώς και η αποστολή της Ορθοδόξου Εκκλησίας στο σύγχρονο κόσμο, αποτέλεσαν κεντρικά σημεία της εισηγήσεως του Οικουμενικού Πατριάρχη Βαρθολομαίου, στην Ημερίδα «Η θάλασσα που μας ενώνει», που πραγματοποιήθηκε σήμερα, Σάββατο, 10 Μαρτίου, στο Ζωγράφειο Λύκειο Κωνσταντινούπολης.

«Η θάλασσα όντως ενώνει και οφείλει να ενώνει! Οι λαοί περί την θάλασσαν του Αιγαίου οφείλομεν να την βλέπωμεν ως ενωτικήν δύναμιν και να την προστατεύωμεν από την ανθρωπογενή μόλυνσιν, να διασώσωμεν τον θαλάσσιον πλούτον και την απαράμιλλον αιγαιοπελαγικήν ωραιότητα. Εις το Αιγαίον Πέλαγος των μεταναστών και των προσφύγων δοκιμάζονται όμως σήμερον αι ανθρωπιστικά αρχαί του ευρωπαϊκού πολιτισμού, τα δικαιώματα του ανθρώπου, αλλά και η χριστιανική αγάπη προς τον πάσχοντα συνάνθρωπον», εποίημαν ο Οικουμενικός Πατριάρχης λέγοντας ότι η λύση, «έίναι αδύνατον να δοθή επί τη βάσει πολιτικών υπολογισμών, βίας ή γραφειοκρατίας. Ιδιαίτερον ρόλον καλούνται και δύνανται να διαδραματίσουν αι θρησκείαι, καλλιεργούσαι και εφαρμόζουσαι πνεύμα ειρήνης και αλληλεγγύης, και ασκούσαι έμπρακτον βούθειαν προς ανακούφισιν των ενδεών. Δι' ημάς, η αδιαφορία διά τον πάσχοντα συνάνθρωπον είναι αδιαφορία διά τον Θεόν και τας εντολάς Του. Όπου υπάρχει αγάπη και αλληλεγγύη, δοξάζεται το όνομα του Θεού».

Στη συνέχεια, υπενθύμισε ότι η δημιουργία περιβαλλοντικής ευαισθησίας, η κινητοποίηση όλων των συναρμοδίων φορέων και η πρόσκληση προς τις θρησκείες να συνδράμουν προς την κατεύθυνση αυτή, βρίσκονται στον πυρήνα της Πατριαρχικής διακονίας του, μαζί με την προώθηση του πολιτισμού της αλληλεγγύης και του διαλόγου.

Το οικολογικό πρόβλημα

«Ο εικοστός αιών υπήρξεν ο πλέον βίαιος αιών της ιστορίας», σημείωσε ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος, «όχι μόνον αναφορικώς προς την βίαν του ανθρώπου προς τον άνθρωπον, αλλά και εν σχέσει προς τας ωμότητας του ανθρώπου απέναντι εις την φύσιν, την πανίδα και την χλωρίδα, την απόσφαιραν, τον υδροφόρον ορίζοντα, τους ποταμούς, τας λίμνας και τας θαλάσσας. [...] Ιδιαίτερως προκλητικόν παραμένει το γεγονός ότι μέγα τιμά του ανθρωπίνου γένους ζητεί και σήμερον εν ενδείᾳ. Φαίνεται ότι η γνώση, που οποία παρήγαγε θαυμαστά αποτελέσματα, και πρωτόγνωρος ευημερία δεν εθεράπευσαν την καρδίαν και τον νούν του ανθρώπου, αλλά, μάλλον, ετροφοδόποιαν τον κυνισμόν του».

Υπογράμμισε ότι η σύγχρονη παγκοσμιοποίηση όχινε τη οικολογικά προβλήματα «και προοιωνίζεται, με την φετιχοποίηση της οικονομικής προόδου και την υποταγήν της οικολογίας εις την οικονομίαν, νέα αδιέξοδα». Η αντιμετώπιση της οικολογικής και της οικονομικής κρίσεως, είπε ο Πατριάρχης, δεν αποτελεί υπόθεση αποκλειστικώς της εποπτήμης και της τεχνολογίας, ούτε εξαρτάται μόνο από πολιτικές επιλογές.

«Είναι αναγκαία μία κοπερνίκεια στροφή εις την αξιολογίαν μας, μία ριζική αλλαγή νοοτροπίας, μετάνοια, πολυδιάστατος ευαισθητοποίησης και ευρυτέρα κινητοποίησης. Καθώς θεωρείται βέβαιον ότι αι ρίζαι της οικολογικής και της κοινωνικοοικονομικής κρίσεως είναι πνευματικά, αι θρησκεία, αι μεγάλαι ιστορικά δυνάμεις του πνεύματος,

καλούνται να διαδραματίσουν πρωτεύοντα ρόλον εις την αντιμετώπισην αυτών των προκλήσεων, να συμβάλουν εις την υπέρβασην του εγκεντρισμού και του ευδαιμονισμού, οι οποίοι έχουν μετατρέψει την φύσιν εις αντικείμενον και μέσον ικανοποίησεως αναγκών και δημιουργίας νέων αναγκών και νέων ικανοποίησεων».

Ο ρόλος της Ορθοδοξίας

Αναφορικά με τον ρόλο της Ορθοδόξου Εκκλησίας στον σύγχρονο κόσμο, σημείωσε, μεταξύ άλλων:

«Πεποίθοις μας είναι ότι η πνευματική παράδοσης της Ορθοδοξίας δύναται να συμβάλῃ καθοριστικώς εις την αντιμετώπισην αυτών των προβλημάτων. Η Ορθόδοξη Εκκλησία είναι η οικολογική και κοινωνική μορφή του Χριστιανισμού. Η πίστης και η θεία λατρεία, το ασκητικό ίθος και η ευχαριστιακή ταυτότητα της Ορθοδοξίας οδηγούν εις σεβασμόν της δημιουργίας, εις απλότητα βιοτής και εις φιλάνθρωπον διακονίαν του πλούτον. [...] Η καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος απειλεί σύμπασαν την ανθρωπότητα και αμεσώτερα εγγίζει τους πτωχούς της γης».

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης αναφέρθηκε στην Κοινή Δήλωση που συνυπέγραψε με τον Πάπα Φραγκίσκο, την 1 Σεπτεμβρίου 2017, με την ευκαιρία της Παγκόσμιας Ημέρας Προσευχών για την προστασία της Δημιουργίας, που για την καθιέρωσή της πρωτοστάτη της Οικουμενικό Πατριαρχείο. Στη συνέχεια της ομιλίας του, έκανε ιδιαίτερην αναφορά στις σχετικές αποφάσεις που έλαβε η Αγία και Μεγάλη Σύνοδος της Ορθοδόξου Εκκλησίας, η οποία πραγματοποιήθηκε στην Κρήτη, τον Ιούνιο του 2016.

«Η πορεία προς τη οικολογική και κοινωνική μέλλον της ανθρωπότητος, μόνον κοινωνική και οικολογική δύναται να είναι. Κάθε επιλογή εις τον χώρο της οικονομίας, κάθε πρόσδοσης της εποπτήμης, κάθε πολιτικής και κοινωνικής κίνημα, κρίνεται με βάσιν την συμβολήν του εις την προστασίαν του ανθρωπίνου προσώπου του και του «οίκου» του, του φυσικού περιβάλλοντος», είπε και σε άλλο σημείο της ομιλία του τόνισε: «Η Ορθόδοξη Εκκλησία ποτέ δεν συνεβιβάσθη με την αδικίαν, με όλα εκείνας τας αντιπερσοναλιστικά δυνάμεις, αι οποίαι υποσκάπουν την κοινωνικήν συνοχήν και την κοινωνικήν δικαιοσύνην. Ο βιωμένος κοινοτιμός εν τη κοινωνία της Εκκλησίας, αποτελεί απόν πρόκλησην διά τον σύγχρονον ατομοκεντρισμόν και την κοινωνικήν αναλυπτισμόν. Η Ορθόδοξη Εκκλησία καλείται σήμερον να λειτουργήσει η ιδία της ζωής, εις την οποίαν την προστασίαν της ανθρωπίνου προσώπου του και του «οίκου» του, την φυσικού περιβάλλοντος».

«Η πορεία προς τη οικολογική και κοινωνική μέλλον της ανθρωπότητος, μόνον κοινωνική και οικολογική δύναται να είναι. Κάθε επιλογή εις τον χώρο της οικονομίας, κάθε πρόσδοσης της εποπτήμης, κάθε πολιτικής και κοινωνικής κίνημα, κρίνεται με βάσιν την συμβολήν του εις την προστασίαν του ανθρωπίνου προσώπου του και του «οίκου» του, του φυσικού περιβάλλοντος», είπε και σε άλλο σημείο της ομιλία του τόνισε: «Η Ορθόδοξη Εκκλησία ποτέ δεν συνεβιβάσθη με την αδικίαν, με όλα εκείνας τας αντιπερσοναλιστικά δυνάμεις, αι οποίαι υποσκάπουν την κοινωνικήν συνοχήν και την κοινωνικήν δικαιοσύνην. Ο βιωμένος κοινοτιμός εν τη κοινωνία της Εκκλησίας, αποτελεί απόν πρόκλησην διά τον σύγχρονον ατομοκεντρισμόν και την κοινωνικήν αναλυπτισμόν. Η Ορθόδοξη Εκκλησία καλείται σήμερον να λειτουργήσει η ιδία της ζωής, εις την οποίαν την προστασίαν της ανθρωπίνου προσώπου του και του «οίκου» του, την φυσικού περιβάλλοντος».

γίνει διά τον συνάνθρωπον και διά το φυσικόν περιβάλλον. Η καταστροφή της φύσεως και η εκμετάλλευση του πλούτον αρχίζουν μέσα εις τον νούν του ανθρώπου και από εκεί οφείλει να ξεκινά και η θεραπεία».

Η σημασία του μαθήματος των θρησκευτικών

Στην εισήγηση του δεν παρέλειψε να αναφερθεί και στη σημασία του μαθήματος των θρησκευτικών στην κατεύθυνση της ευαισθητοποίησης των νέων για την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος και της σύνολης Δημιουργίας.

«Ακριβώς, ως θεολογικόν μάθημα, το μάθημα των Θρησκευτικών είναι κατ' εξοχήν μάθημα οικολογικής και κοινωνικής ευαισθητοποίησεως, διδασκαλία του προσωποκεντρικού, του κοινοτικού και οικοφιλικού πολιτισμού της Ορθοδοξίας. Σας καλούμε να σπριζετε την διαρκώς μεταρρυθμίζοντας σχολικήν θρησκευτικήν αγωγήν και να αναδεικνύετε τα σημαντικότατα παιδευτικά λειτουργίας της. Ως ελέχθη, η Παιδεία είναι «η θάλασσα του πνεύματος, που μας ενώνει». Μας ενώνει ως παιδεία εν Χριστώ και κατά Χριστόν, ως παιδεία ελευθερίας, ως παιδεία ειρήνης και αλληλεγγύης, ως παιδεία κοινωνικής και οικολογικής συνεύθυνης».

«Καλούμεθα να μεταμορφώσωμεν τον κόσμον, όχι να τον απορρίψωμεν»